

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

SECVNDVM.

Non enim intellexerant de panibus, erat enim cot eorum obcaeca/
tum. Et cum traiecerint, venerunt in terram Genesareth, & applicerunt
in portum. Cumque egressi essent de naui, continuo agnoverunt eum, ac percurrentes totam vndeque regionem illam, coe-
perunt in grabatis eos qui male habebant circumferre, cum au-
dissent eum illic esse, & quocunque introisset in viros, aut incivita-
tes, aut in villas, in plateis ponebant infirmos, & deprecabantur
eum, ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent. Et quotquot tan-
gebant eum, salvi siebant.

CAPVT. VII.

T^re^t cōueniunt ad eum pharisæi, & quidā de scribis qui
venerant Hierosolymis, & cum vidissent quosdam ex
discipulis eius communibus manibus (id est, illotis)
edere panes, incusabant. nā pharisæi, & omnes Iudei, nisi crebro
lauerint manus, non capiunt cibū, tenentes instituta maiorū, &
forovenientes, his loti fuerint non comedunt. Et alia multa sunt,
quæ suscepérunt seruanda, nēpe lotiones poculorū & vrceorū &
æramētorū & lectorū. Deinde interrogant eum pharisæi & scribæ.
Quare discipuli tui nō ambulāt iuxta ritū traditū a maiorib⁹, sed
illotis manib⁹ edunt panē? At ille respōdens, dixit eis: Bene vatis-
cinos⁹ est Esaias de vobis hypocritis, sicut scriptū est: Popul⁹ hic
labijs me honorat, cor aut̄ eorū lōge est a me: in vanū aut̄ me co-
lūt, docētes doctrinas, p̄cepta hoīm. Nā omisso p̄cepto dei, tenet⁹
cōstitutiōes hoīm ablutiōes vrceorū & poculorū, aliaq̄ sīlīa his
facitis mīta. Et dicebat illis: Bñ, reīcītis p̄ceptū dei, ut cōstitutiō-

nem vestrā seruetis s Moses em̄ dixit: Honora patrē tuū & matrē tuam: & qui maledixerit patri vel matri, morte moriatur. Vos autem dicitis: Si dixerit homo patri vel matri corban, quod est, donec quodcunq; ex me, in tuū cedet cōmodum. & præterea non sinitis eū quicq; facere patri suo aut matri suæ, & irritis facitis verbum dei per constitutionem vestram quā tradidistis. Et similia huiusmodi multa facitis. Et cū aduocasset ad se totam turbam, dicit cebat illis: Audite me omnes & intelligite: Nihil est exstra hominem introiens in eum, quod possit eū inquinare, sed quæ de homine procedunt, illa sunt quæ inquinant hominē. Si quis habet aures ad audiendum, audiat. Et cū introisset in domum semotus a turba, interrogabant eum discipuli eius de similitudine. Et ait illis. Adeo & vos intelligentia caretis? Nōdum iutelligitis, quod omne foris introiens in hominem, non potest eum inquinare, quia non intrat in eius cor, sed in ventrem: & in secessum exit, res purgans omnes escas? Dicebat autem, quod ab homine exit, illud inquinat hominem. Ab interioribus em̄ de corde hominum malæ cogitationes procedant, adulteria, stupra, homicidia, furtæ, avaritiae, fraudes, dolus, impudicitia, malus oculus, conuicia, superbia, stulticia. omnia hæc mala ab internis procedunt, & inquinant hominem. Et inde surgens, abiit in confinia Tyri ac Sidonis, & ingressus domum, neminem voluit scire, nec potuit latere. Mulier em̄ statim ut audiuit de eo, cuius filiola habebat spiritum immundū, venit & accidit ad pedes eius. Erat enim mulier Græca Syrophœnissa genere, & rogabat eum, ut dæmoniū ejus

SECVNDVM

cetet de filia sua. Iesus aut̄ dixit illi: Sine prius saturari filios. Nō est em̄ honestū, sumere panē filiorū, & prōj cere catellis. At illa respondit & dicit illi: Etiā dñe: Nā catelli quoq̄ comedūt sub mensa de micis filiorū. Et ait illi: Propter istū sermonē vade, exi dæmoniū a filia tua. Et cū abisset domū suā, reperit dæmoniū exīse, & filiā iacentē super lectū. Et rursum egressus de finibus Tyri ac Sidonis, venit ad mare Galilææ per medios fines decapolis, & adducunt ei surdū, impeditæ q̄ lingua, & deprecant̄ eū, ut imponat illi manū, & cū apprehēdisset eum de turba seorsim, misit digitos suos in auriculas eius, & sputo emisso tetigit linguā eius ac suspiciens in cœlū, ingemuit, & ait illi: Ephphatha, quod est, aperire. Et statim aperte sunt eius aures, & solutū est vinculū linguae eius, ac loquebat̄ recte. Ac præcepit illis, ne cui diceret. Sed quo magis ille eis præceperat, hoc potius amplius prædicabat, & supra modū stupebant, dicentes: Bene omnia fecit, & surdos facit audire, & mutos loqui.

CAP V T. VIII.

N diebus illis cū turba admodū multa esset, nec habent quod manducarent, accessitis ad se Iesus discipulis, ait illis: Misericordia tangor erga turbā, quia iā tri duo manent apud me, nec habent qđ edant: & si dimisero eos ieiunos in domū suā, deficient in via. Quidā enim ex eis elongit quo venerunt. Et responderunt ei discipuli sui: Vnde istos quis poterit hic satiare panibus in solitudine? Et interrogauit eos: Quot panes habetis? Illi vero dixerunt: septē. Et præcepit tunc